

NHỮNG CÂU CHUYỆN RÊO CAO VÀ THÀNH THỊ

Vừa qua, tại quảng trường ĐHQGHN, Nhà xuất bản Phụ nữ đã phối hợp cùng Đoàn trường ĐHQGHN tổ chức buổi giao lưu giữa hai nhà văn Đỗ Bích Thúy và Hoàng Anh Tú với các bạn đọc sinh viên nhân kỷ niệm 80 năm thành lập Đoàn thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh. Buổi giao lưu của hai nhà văn với chủ đề “Những câu chuyện rêu cao và thành thị” đã đặc biệt giành được sự quan tâm của rất nhiều bạn đọc.

Đau đáu với những phận người, đặc biệt là những người phụ nữ vùng cao, bằng vốn văn hóa vùng miền cùng những điểm nhìn mang tính phát hiện, tinh tế và thuần phác, các tác phẩm của nhà văn Đỗ Bích Thúy đã chuyển chỗ đến bạn đọc hình ảnh sắc nét về đất và người vùng núi. Sắc dân thiểu số, thân phận và tính nhân văn trong mỗi sáng tác của chị đã làm nên một Đỗ Bích Thúy với những câu chuyện rêu cao, gọi và sâu lắng. Không ồn ào, không xô bồ mà vẫn thấy được nhịp chuyển trong đời sống của các tộc người trên cao nguyên đá, nơi có nhiều sương, đá tai mèo, những hốc đá bật mầm xanh non, những bát rượu ngô nồng nã, bát thúng cố nghi ngút và tiếng đàn môi gọi bạn mỗi đêm trăng giữa hun hút đại ngàn.

Trong buổi giao lưu, nhà văn Đỗ Bích Thúy chia sẻ cùng các bạn đọc, chị viết bằng kí ức, bằng trải nghiệm, những kí ức về miền núi trong chị đã đi vào tác phẩm. Chị nhìn về vùng đất và con người nơi chị một thời sinh sống, tầm tắp, ngụp lặn suốt tuổi thơ bằng một khoảng lùi thời gian, chính đó là một lợi thế và cũng là may mắn khi chị lựa chọn đề tài này. Theo chị, vùng văn hóa ấy còn khá nguyên sơ tính bản địa, chưa nhiều nhà văn khai thác và thành công. Khi được hỏi về thân phận người phụ nữ vùng cao trong tác phẩm của mình, Đỗ Bích Thúy nhận định, người phụ nữ vùng cao nhiều thiệt thòi, cam chịu nhưng có một điều rất đáng quý chính là sự hy sinh cho gia đình, chồng

con. Mỗi phận người trong tác phẩm của chị đều xuất phát từ nguyên mẫu. Chị chưa bao giờ hình dung đến những nhân vật trước đó của các nhà văn khác khi xây dựng nhân vật của mình. Bên cạnh đó, nhà văn Đỗ Bích Thúy cũng chia sẻ với bạn đọc những khó khăn buổi đầu cầm bút, cũng như khó khăn của nghiệp văn. Theo đó, chị khẳng định, viết văn không phải là một nghề, ở Việt Nam thật hiếm có người sống được bằng viết văn. Tuy nhiên, đã chọn nghề này thì phải nghiêm túc luôn phải tự tra cứu, học hỏi. Chị cho biết, sau một số tác phẩm như Bóng của cây sồi, Tiếng đàn môi sau bờ rào đá, Những buổi chiều ngang qua cuộc đời, và Người đàn bà miền núi... sắp tới chị sẽ kết hợp với Nhà xuất bản phụ nữ xuất bản một cuốn tiểu thuyết.

Khác với Đỗ Bích Thúy, nhà văn Hoàng Anh Tú lại lựa chọn cho mình mảng đề tài thành thị, là những khoảnh khắc của cuộc đời, những phân đoạn từ sự phổ hình cuộc sống. Đề tài anh chọn thường hấp dẫn độc giả trẻ tuổi. Tập truyện ngắn Một cuộc hẹn hôn Nhà xuất bản Phụ nữ ấn hành 2010 là những câu

chuyện hẹn hò, đó chỉ như những phân khúc trong cuộc đời mỗi người. Anh chia sẻ, tôi không đặt việc mình sẽ mang đến cho độc giả những suy tư, hay những gì quá lớn lao như những vấn đề về triết mĩ, đơn giản đó là cảm xúc, bản năng, suy nghĩ và ước vọng của những người trẻ, không sâu sắc chỉ đủ để như một buổi café trò chuyện bạn bè. Chính vì đó đối tượng của anh lựa chọn là viết cho tuổi mới lớn và anh cũng khẳng định, dường như tôi chỉ có thể viết được cho lứa tuổi này, một phần cũng vì công việc hiện tại của anh tiếp xúc nhiều với lứa tuổi ấy (Hoàng Anh Tú hiện công tác tại báo Hoa học trò. PV). Hoàng Anh Tú tâm sự, anh đến với văn chương từ những trang viết trên báo Hoa học trò từ khi còn là cậu học sinh lớp 11, anh viết những gì mình nghĩ và việc viết đến với anh hết sức tự nhiên.

HOÀNG CHIẾN